

Bătrâna balerină

Aspiranta

Bătrâna balerină

De-o vreme-ncoace în colțul meu de stradă
Se-așează o bătrână ce pare o nălucă,
Așteaptă nemișcată ca cineva s-o vadă
Și-n lumea ei pierdută pe brațe să o ducă.
În rătăcirea clipei doar ochii îi vorbesc
Spunând cuvântul trist al unui suflet mut,
Sclipirea lor firavă o frază abia rostesc
Din timpul fără nume de care s-a temut.
Cu grijă-și protejează o jalnică poșetă
O mângâie vorbindu-i pe-o limbă neștiută,
Deodată-ncepe dansul făcând o piruietă,
Apoi ceva așteaptă și-n jurul ei se uită.

Hipnotizată aud un cânt ca o chemare
Și merg către năluca din alte lumi venită,
Ea se întoarce brusc și trupul îi tresare
Având privirea-n lacrimi ca ciuta hăituită.
Dar sufletele noastre palpită-n armonie,
Devin un foc albastru ce suie spre zenit
Și printre nori de-argint sunt ca o torță vie,
Spunându-și fiecare tot ce le-a fost menit.
Fără de veste pleacă bătrâna balerină
Având un mers vioi și ochii surâzând,
În urma sa rămâne un cântec în surdină
Și-o lungă întrebare ce-mi stăruie în gând.